

накопиченні власних інвестиційних ресурсів територіальних громад та волатильності економічних процесів за рахунок більшої рухомості фінансових потоків, зростання у фінансовому секторі деструктивних проявів пов'язаних з акумуляцією фінансових ресурсів. Водночас фінансіалізація дозволяє прискорювати темпи економічного розвитку, оскільки, завдяки кредитуванню зменшується частка заробітної плати у ВВП без скорочення при цьому сукупного попиту при цьому. Для забезпечення стабілізації розвитку, слід відійти від ідей «спонтанного порядку» та деміургізації саморегульованого ринку, і на глобальному рівні провести ряд корегувань функціонування економічних систем[2]. Фінансіалізація економіки дістала широкої критики серед вчених та практиків як чинник виникнення кризових явищ, однак в багатьох країнах даний процес позитивно вплинув на сталий розвиток економіки за рахунок міжнародних ресурсів, інноваційних інструментів фінансового ринку та удосконалення корпоративного управління.

Слід зазначити, що в Польщі зазначені сфери діяльності частка складала 33,6% у складі ВВП з 2014 рік і не знижувалася в останні роки нижче ніж до 30%. Угорщина є лідером серед постсоціалістичних країн щодо участі фінансового сектору у розвитку. Зокрема у 2014 році цей рівень складав 42,3%. Аналізуючи частку фінансового сектору України то вона коливається в межах 18%. Впродовж 2002 -2005 років рівень впливу фінансового сектору зріс на 5%, при зростанні ВВП на 51 %. Проте у 2012 – 2014 роки частка фінансового сектору у формуванні ВВП зменшилася з 15 % до 12 %[3,4,5].

З розвитком фінансіалізації виникає ряд суперечностей, поряд із зростанням деяких економічних показників, розвиток фінансової сфери призводить до: зростання нерівності доходів населення, неефективного розподілу коштів, максимізації ризикованості у фінансовій сфері, міграцію капіталу зі сфери виробництва у фінансовий.

Список використаних джерел:

1. Корнеєв М.В. Фінансовий сектор в умовах фінансіалізації економіки : теоретичні засади та світовий досвід. – Дніпропетровськ, Акцент ПП, 2014.
2. Мандибура В.О. Фіктивний капітал та його вплив на кризу глобальної фінансової системи [Текст] // Економічна теорія. – 2012. №. 3. – С. 27-41.
3. Hungarian Central Statistical Office - Режим доступу: <https://www.ksh.hu/?lang=en>.
4. Statistical yearbook of Poland / National Statistics Office of Poland. – Warszawa, 2015. – 539р.
5. Statistical yearbook of Czech Republic / National Statistics Office of Czech Republic. – Praha, 2015. - 816 p.

*Тетяна Філіпенко, д.держ.упр., професор,
професор кафедри менеджменту і адміністрування
Житомирський державний університет ім. Івана Франка, м. Житомир*

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВАЛЮТНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

В умовах прискореної глобалізації світового господарства однією з найважливіших проблем в Україні є зростання загроз фінансовій, і, зокрема, валютній безпеці держави.

Входження України до глобальної фінансової системи має передбачати максимальне врахування національних інтересів, існуючих загроз та сучасних тенденцій розвитку фінансових ринків.

При цьому слід враховувати, що інтеграція України до світового фінансового простору відкриває не тільки нові можливості розвитку фінансового сектору, але й породжує потенційні загрози, найсуттєвішими серед яких є втрата контролю над фінансовою системою та можливості підтримки розвитку стратегічно важливих галузей національної економіки, а отже втрату економічного суверенітету країни.

Стійкість національної валюти, її конвертованість визнається неодмінним атрибутом фінансової безпеки будь-якої країни й статтею 6 Закону України «Про економічну самостійність Української РСР» від 3 серпня 1990 р. передбачається, що Україна на своїй території самостійно організує банківську справу і грошовий обіг, за допомогою Національного банку України нагромаджує валютні запаси для валютного забезпечення та повної зовнішньої конвертованості національної грошової одиниці [1].

Умовами досягнення дійсної стабільності та оборотності гривні є перш за все досконале валютне законодавство, обґрунтована валютна політика, чітка валютна система, нормально функціонуючий валютний ринок.

Говорити про досконале українське валютне законодавство поки що не доводиться. Основним документом в сфері регулювання валютного ринку є Декрет Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», прийнятий ще на початку 1993 року. Декрет має низку недоліків. По-перше, відсутня класифікація валютних операцій, яка має істотне значення для визначення правого режиму того чи іншого виду операцій; по-друге, в Декреті не зазначено ні цілей, ні напрямів, ні форм, ні видів валютного контролю; по-третє, чітко не визначено компетенцію органів державного управління у сфері валютного регулювання і контролю. Валютне законодавство розвивається головним чином завдяки підзаконним нормативно-правовим актам, інструкціям, положенням і навіть листам Національного банку України та інших органів, і такий стан речей вимагає прийняття Закону України «Про валютне регулювання і валютний контроль», який дозволив би уникнути дублювання правового регулювання одних і тих же відносин та невизначеності правового регулювання інших.

Поняття валютної безпеки також залишається не до кінця визначеним на законодавчому рівні. Так Законом України «Про основи національної безпеки України» лише відзначається, що одним із напрямів державної політики з питань національної безпеки в економічній сфері є забезпечення внутрішньої і зовнішньої захищеності національної валюти, її стабільності, захисту інтересів вкладників, фінансового ринку [2].

На рівень валютної безпеки впливають численні фактори, що різняться за строком дії, характером прояву і впливу. Серед основних загроз валютній безпеці України можна визначити: зростання зовнішнього боргу; вплив коштів за кордон; високий рівень доларизації економіки; неефективна структура золотовалютних резервів; недосконалість валютно-курсової

політики; наявність валютних ризиків; проведення незаконних валютних операцій; втручання міжнародних фінансових організацій, іноземних радників та консультантів у валютну політику України.

Як свідчить практика, з відпливом капіталів неможливо боротися адміністративними методами, адже чинні нормативно-правові акти не передбачають дієвих механізмів для їх реалізації. Щоб обмежити відплив коштів з України, необхідно створити привабливий інвестиційний клімат у державі. Тоді вітчизняним інвесторам буде вигідно вкладати капітали в економіку своєї країни. Механізми стримування відпливу капіталу повинні бути спрямовані на його репатріацію, а не на боротьбу з легалізацією коштів, вивезених за межі України.

У наслідок коливань валютних курсів валютний ринок України характеризується наявністю суттєвих валютних ризиків як для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності так і для держави в цілому.

Велику небезпеку для економіки країни становлять і правопорушення у валютній сфері, їх наслідком є скорочення надходжень валютних цінностей до Національного банку України та порушення інтересів держави.

Крім того, необхідно зазначити, що втручання міжнародних фінансових організацій, іноземних радників та консультантів у валютну політику України може мати негативні наслідки для її економічної безпеки. У загальному плані критерієм оцінки ефективності взаємодії з міжнародними фінансовими організаціями повинно бути співвідношення між прогнозованим зиском від набуття відкритості і лібералізації економіки і валютного ринку країни й можливими втратами для вітчизняних виробників, агентів зовнішньої торгівлі і споживачів. Важливим критерієм повинна стати відповідність вимог міжнародних фінансових організацій національним економічним інтересам і загальному економічному курсу країни.

Список використаних джерел:

1. Про економічну самостійність Української РСР: Закон України від 03.08.1990 № 142-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1990. – № 34. – Ст. 499.
2. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19.06.2003 № 964-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.

*Алла Хмелюк, аспірантка
Національний університет ДПС України, м. Ірпінь
Науковий керівник: Береславська О.І., д.е.н., професор*

КОНЦЕПТУАЛЬНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ

На сьогодні основними проблемами, які перешкоджають ефективності контрольних дій з боку держави у сфері фінансового моніторингу є значна концентрація уваги на застарілих способах контролю, без використання централізованої інформаційної системи даних про юридичних і фізичних осіб. При цьому світова фінансова система постійно удосконалюється та, використовуючи нові інформаційні технології, сприяє швидкому проведенню

Міністерство освіти і науки України
Кафедра фінансів і банківської справи ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Департамент фінансів Закарпатської обласної державної адміністрації
Територіальне відділення Асоціації платників податків України в Закарпатській області

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ
СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ ТА ГРОМАДИ:
НАУКОВИЙ ПОГЛЯД**

**Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної конференції**

(29 жовтня 2015 р., м. Ужгород)

Ужгород - 2015

УДК 336 (477) (063)
ББК У9 (4Укр) 26 л 0
М 74

Рекомендовано до друку Вченою радою економічного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 3 від 28.10.2015 року.

Редакційна колегія:

Варцаба Віра Іванівна – к.е.н., доц., завідувач кафедри фінансів і банківської справи економічного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Чубарь Оксана Геннадіївна – к.е.н., доц., доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

Огородник Валерія Олегівна – к.е.н., доц., доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

Заславська Ольга Ігорівна – к.е.н., доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

Мінкович Вікторія Тарасівна – ст. викладач кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

Траньович Юлія Петрівна – викладач кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

М 74 Модернізація фінансово-кредитної стратегії розвитку регіону та громади: науковий погляд: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Ужгород, 29 жовтня 2015 р.) – Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2015. – 419 с.

Збірник укладено за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної конференції «Модернізація фінансово-кредитної стратегії розвитку регіону та громади: науковий погляд», яка відбулася 29 жовтня 2015р. в ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Матеріали авторів містять різні точки зору з теоретичних та прикладних проблем розвитку регіону та громади в контексті його фінансово-кредитного забезпечення: фінансових механізмів розвитку підприємництва та фінансової безпеки регіону, розбудови ринку банківських і небанківських фінансових послуг, бюджетної децентралізації, що в сукупності виступають ключовими факторами регіонального розвитку та розвитку громад.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Редакція не завжди поділяє думку та погляди авторів. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

УДК 336 (477) (063)
ББК У9 (4Укр) 26 л 0

© Автори тез, 2015
© ДВНЗ «УжНУ», 2015

Микулянець В.І. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНУ	49
Мінкович В.Т., Данканич Г.В. ПРОБЛЕМАТИКА ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ: СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ	52
Мосійчук І.В. ЩОДО ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ЖИТОМИРСЬКОГО РЕГІОНУ	55
Петруха С. В., Петруха Н. М. ПЕРЕДУМОВИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В АГРАРНИЙ СЕКТОР ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	57
Пилипенко Н.М. ПОДАТКОВІ МЕХАНІЗМИ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	62
Пойта І.О. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МЕХАНІЗМУ МАРКЕТИНГОВОГО УПРАВЛІННЯ РЕГІОНОМ	65
Портна О.В. ВІДТВОРЕННЯ СУКУПНОГО ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	67
Провозін Н.В. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ МІСЦЕВОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПРОГРАМИ: ФІНАНСОВИЙ АСПЕКТ	70
Ребрик Ю.С. ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ ЯК ФАКТОР ВІДНОВЛЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	73
Рингач Н.О. БЮДЖЕТНІ ПРОБЛЕМИ СЕКТОРУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ КРИЗИ ТА НАПРЯМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	76
Свадеба В.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПОДАТКОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	79
Святогор В.В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ІННОВАЦІЙ	81
Сова О.Ю. ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЗОЛОВОВАЛЮТНИМИ РЕЗЕРВАМИ	83
Ткаченко Н.В. ПРОБЛЕМАТИКА БОРГОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ НА ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ В УКРАЇНСЬКИХ РЕАЛІЯХ	85
Трейтяк О.В. ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД ВПЛИВУ ФІНАНСІАЛІЗАЦІЇ НА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ	87
Філіпенко Т.В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВАЛЮТНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	88
Хмелюк А.А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ	90
Хуторна М.Е. РАЦІОНАЛЬНІ МЕХАНІЗМИ ФІНАНСУВАННЯ ОСВІТИ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ	94